

kunne fru Mimi Jakobsen så ikke have den tanke, at grunden til, at borgmestrene har stor modvilje mod at tage flere fremmede til kommunen, i virkeligheden har baggrund i en modvilje blandt borgerne, og at det derfor ud fra en rent demokratisk tankegang faktisk er ganske fornuftigt at lytte til det, kommunerne siger i det spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jo, det skal jeg såmænd ikke afvise, det er da sikkert rigtigt nok.

Men nu har vi jo i CD en tradition for at sige: Jamen borgerne kan ikke altid få ret. De kan sagtens tæve os ved næste valg, det gør de jo også stort set hver gang, de kan gebærde sig, og de kan smide én ud, det er klart. Men man kan da ikke altid give folk ret. Hvis der er noget, man virkelig mener der skal ordnes, der skal gøres, så må man da gøre det. Og så får man en på hatten næste gang, hvis de ikke synes, at det var fornuftigt nok.

Men vi har en opgave med nogle mennesker, der kommer hertil, som vi har et fælles ansvar for. Og det er ikke bare kommunernes mennesker, det er vores alle sammens opgave. Hvordan de formelle byrdefordelinger og alt det ligner, er jo i virkeligheden ikke interessant. Hvis den ene del af samfundet siger, at det vil vi ikke, så må den anden del, nemlig regering og Folketing, træde til og sige: Ved I hvad, vi mener det her alvorligt. Vi har et problem. Det er ikke særlig stort, men det er meget omtalt og temmelig opreklameret. Skal vi så se at få det her løst!

Så kan de jo altid komme og sige, at det er Folketinget, der er kommet og har tvunget dem, og så har de nogle at skælde ud på igen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det var da en rar tilståelsessag at få afklaret, at fru Mimi Jakobsen erkender, at borgerne i det her land er dødtrætte af den politik, der føres, og at den kommunale modvilje har baggrund i, at borgmestrene er ved at se, at der skal være valg, og nu må vi hellere begynde at følge det, borgerne vil. Det er da ret interessant.

Det er da dejligt at høre som repræsentant for Dansk Folkeparti, at en repræsentant for et parti, der ønsker den indvandring til Danmark, som fru Mimi Jakobsen giver udtryk for, i virkeligheden erkender, at der er så stor skepsis i den dan-

ske befolkning over for den politik, der føres. Jeg synes, det er godt, at vi får den erkendelse.

Så siger fru Mimi Jakobsen, at der ikke er tale om et særlig stort problem. Jamen det tror jeg nok kommunerne kan tale med om. Det er dem, integrationsmedarbejderne, som arbejder rundt om i kommunerne, der hvert eneste år får et antal stukket ud, de skal modtage, og som føler, at hver gang de er lige ved at få nogle af dem, de fik sidste år, til måske at kvalificere sig så meget, at de kan komme ud på arbejdsmarkedet, så får man lige et hold mere, og så bliver integrationen sparket tilbage i forhold til dem, man har.

Kan fru Mimi Jakobsen ikke på et eller andet tidspunkt nå frem til den forståelse, som vi andre har: at der er en begrænsning med hensyn til, hvor mange kommunerne kan magte at integrere, hvis der skal blive tale om en vellykket integration?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan ikke rigtig huske, jeg sagde, at folk var dødtrætte af at få flygtninge; det tror jeg faktisk ikke jeg sagde.

Jeg sagde, at det kan godt være, der er nogle borgmestre, der tror, at de bliver mere populære, hvis de siger nej. Det kan da også være, de har ret i nogle tilfælde.

Men det er sådan set ikke det, situationen drejer sig om. Den drejer sig om: Hvorfor er folk så i givet fald bekymrede eller vil helst være fri eller et eller andet? Og det er bl.a., fordi der render alt for mange rundt i terrænet, der fortæller, at det her er et kæmpemæssigt problem, fordi der går en mor med et tørklæde med to små børn på for-tovet og ser anderledes ud.

Det er derfor, folk bliver usikre. De bliver usikre, når de får at vide, at de jo er kriminelle alle sammen. Det er nogle af grundene til, at de bliver usikre: Muslimer er nogle værre nogle, muslimer tager dit hus, de tager din religion, de tager dit land. Så er der ikke noget at sige til, hvis der er nogle, der måske ikke orienterer sig så bredt, der bliver lidt usikre.

Men vi kunne jo starte med at slå den handel af, at der var nogle, der holdt op med at rende rundt og sige alt det sludder. Så kunne vi snakke lidt om, hvor mange kommunerne så har plads til.

Formanden:

Så er det hr. Anders Samuelson. Jeg skal oplyse, at der bliver en pause i forhandlingerne, når de